

Het verhaal van Rob

Overgang: van cliënt via vrijwilligerswerk naar hulpverlener

“Begin 2004 was ik nog opgenomen in de Bouman GGZ, na een jarenlange verslaving aan alcohol. Ik had mijn therapie gevolgd en maakte gebruik van het laatste deel van het traject, nl. de resocialisatie.

Ik voelde op een gegeven moment dat ik het nodig had om buiten de instelling een daginvulling te zoeken. Daarnaast wist ik een belangrijk ding zeker, en dat was dat ik me bezig wilde houden met de medemens, die zich net als ik in een afhankelijke positie bevond door de beperkingen die hij ervoer. Daarbij wilde ik me richten op het gezonde deel van die mens: wat zijn de dingen die hij/zij nog wel kan en kunnen we die vaardigheden verder ontwikkelen.

Ik ben naar de vrijwilligers vacature bank in Rotterdam gestapt en heb gezocht in de map “Hulpverlening.” Via deze weg kwam ik terecht bij Stichting Op Weg in Spangen. Deze organisatie houdt zich bezig met de begeleiding van mensen die een psychiatrische, dan wel psychosociale beperking ondervinden. De begeleiding richt zich op de vaardigheden die te maken hebben met wonen, werk, leren, dagbesteding enz. De Stichting is een onderdeel van Bavo Europoort.

Wat ik als bijzonder heb ervaren is dat de Stichting gebruik maakt van vrijwilligers en stagiaires. Dit laatste betekent dat er elk jaar weer een nieuwe groep begeleiders in opleiding ter beschikking van de cliënten staat. Door mijn werkzaamheden en door de enthousiaste begeleiding door de teamleider en coördinatrice, werd ik gestimuleerd om eens serieus te overwegen of ik van dit werk mijn beroep zou willen maken. Want een ding was zeker, ooit wilde ik weer betaald werk doen. Ik was echter nog niet toe aan die stap. Ik voelde me veilig bij de Stichting en ik vond het doodeng om weer voor een salaris te gaan werken. Stichting Op Weg voelde als het ware als een warm nest. Daarnaast zou het noodzakelijk zijn om een opleiding te gaan volgen. De mensen van de Stichting stimuleerden me om toch eens te gaan kijken in die richting.

Eigenlijk kun je zeggen dat zij me klaarstoomden om de stap te maken.

Na een gevecht over de financiering van de opleiding SPW-4 BGE met de Sociale Dienst, ben ik in 2006 begonnen aan de opleiding. Gelukkig kon ik mijn stage doen bij de Stichting, waar ik inmiddels een aantal jaren vrijwilligerswerk deed. In wezen veranderde er niet veel voor mij, in zat nog steeds stevig in dat veilige, warme nest.

Door allerlei omstandigheden van buitenaf, werd ik dan toch min of meer gedwongen te solliciteren en ik had het geluk dat er een vacature binnen de organisatie van Bavo Europoort als woonbegeleider was. Ondanks het feit dat ik nog niet gediplomeerd was, werd ik toch op basis van mijn ervaring bij de Stichting aangenomen.

En ik kan niet anders zeggen dat de overgang naar een ander team 100% is meegevallen. Ik trof een fijn team, waar ik als ervaringsdeskundige beschouwd werd als een volwaardige collega-begeleider. Ik heb geen enkel moment de druk van het betaald worden ervaren, in tegendeel, ik krijg alle vrijheid mijzelf verder te ontwikkelen.

Inmiddels is het zo dat mijn teamleider me gevraagd heeft voor een andere functie, iets waar voor mij erg veel waardering uit spreekt. O ja, de opleiding heb ik met goed gevolg afgerond.

Kortom, de overgang van cliënt naar hulpverlener is mede door de opstelling van de Stichting Op Weg en van mijn huidige team, vlekkeloos verlopen.”